Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2005/35/ES**

ze dne 7. září 2005

o znečištění z lodí a o zavedení sankcí za protiprávní jednání

►**C2** **(Text s významem pro EHP)** ◄

(Úř. věst. L 255 , 30.9.2005, s. 11)

Opraveno:

►**C1** Oprava, Úř. věst. L 033 , 4.2.2006, s. 87 (35/2005)

►**C2** Oprava, Úř. věst. L 105 , 13.4.2006, s. 65 (35/2005)

▼B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2005/35/ES

ze dne 7. září 2005

o znečištění z lodí a o zavedení sankcí za protiprávní jednání

►C2 (Text s významem pro EHP) ◄

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 80 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

po konzultaci Výboru regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Politika Společenství pro námořní bezpečnost je zaměřena na vysokou úroveň bezpečnosti a ochrany životního prostředí a je založena na porozumění, že všechny strany zúčastněné na námořní přepravě zboží odpovídají za to, že lodě používané ve vodách Společenství splňují platná pravidla a normy.

(2) Příslušné normy pro vypouštění znečišťujících látek z lodí jsou ve všech členských státech založeny na úmluvě Marpol 73/78; tato pravidla jsou však denně ignorována velkým množstvím lodí plujících ve vodách Společenství, aniž by byla činěna nápravná opatření.

(3) Provádění úmluvy Marpol 73/78 se mezi členskými státy liší, a je proto třeba je harmonizovat na úrovni Společenství; značné rozdíly vykazuje zejména postup členských států při ukládání sankcí za vypouštění znečišťujících látek z lodí.

(4) Odrazující opatření tvoří nedílnou součást politiky Společenství pro námořní bezpečnost, neboť zajišťují vazbu mezi odpovědností každé ze stran zúčastněné na námořní přepravě znečišťujícího zboží a jejich vystavením sankcím; je proto třeba účinných, odrazujících a přiměřených sankcí, aby bylo dosaženo účinné ochrany životního prostředí.

(5) Za tímto účelem je nezbytné sblížit pomocí řádných právních nástrojů stávající právní předpisy, zejména přesné vymezení daného protiprávního jednání a případů vynětí a minimální pravidla pro sankce, odpovědnost a jurisdikci.

(6) Tato směrnice je doplněna podrobnými ustanoveními o trestných činech a sankcích a dalšími ustanoveními uvedenými v rámcovém rozhodnutí Rady 2005/667/SVV ze dne 12. července 2005 k posílení trestněprávního rámce výkonu práva v oblasti znečištění z lodí ([3]).

(7) Ani mezinárodní režim občanskoprávní odpovědnosti a náhrady škody za znečištění ropnými látkami, ani režim týkající se znečištění jinými nebezpečnými nebo jedovatými látkami nezajišťuje dostatečný odrazující účinek, aby odradil strany zúčastněné na námořní přepravě nebezpečných nákladů od využívání postupů, které nesplňují normy; požadovaných odrazujících účinků lze dosáhnout pouze zavedením sankcí použitelných na každou osobu, která způsobí znečištění moře nebo k němu přispěje;

([1]) Úř. věst. C 220, 16.9.2003, s. 72.
([2]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 13. ledna 2004 (Úř. věst. C 92 E, 16.4.2004, s. 77), společný postoj Rady ze dne 7. října 2004 (Úř. věst. C 25 E, 1.2.2005, s. 29), postoj Evropského parlamentu ze dne 23. února 2005 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 12. července 2005.
([3]) Viz s. 164 v tomto čísle Úředního věstníku.

▼B

sankce by měly být použitelné nejen na majitele nebo velitele lodě, ale také na majitele nákladu, klasifikační společnost nebo jakoukoli jinou zúčastněnou osobu.

(8) Vypouštění znečišťujících látek z lodí by mělo být považováno za protiprávní jednání, pokud bylo spácháno úmyslně, následkem vědomé nedbalosti nebo hrubé nedbalosti. Toto protiprávní jednání je považováno za trestný čin podle rámcového rozhodnutí 2005/667/SVV, kterým se doplňuje tato směrnice, a to za okolností, jež toto rozhodnutí stanoví.

(9) Sankce za vypouštění znečišťujících látek z lodí nesouvisejí s občanskoprávní odpovědností dotyčných stran, a nepodléhají tak žádným pravidlům pro omezení nebo přenos občanskoprávní odpovědnosti ani neomezují účinnou náhradu obětem případů znečištění.

(10) Je třeba další účinné spolupráce mezi členskými státy pro včasné zjišťování případů vypouštění znečišťujících látek z lodí a určování pachatelů. Z tohoto důvodu má Evropská agentura pro námořní bezpečnost, která byla zřízena nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ([1]), klíčovou úlohu při spolupráci s členskými státy na rozvoji technických řešení a při poskytování technické pomoci v souvislosti s prováděním této směrnice a při napomáhání Komisi při výkonu jakéhokoli úkolu v souvislosti s účinným prováděním této směrnice, který Komisi přísluší.

(11) Aby bylo možné lépe předcházet znečištění moří a bojovat s ním, měla by být zesílena součinnost mezi orgány odpovědnými za prosazování předpisů, jako jsou vnitrostátní pobřežní stráže. V této souvislosti by Komise měla vypracovat studii proveditelnosti o evropské pobřežní stráži pověřené předcházením znečištění a reakcí na něj a jasně uvést náklady a přínosy. Na tuto studii by měl případně navázat návrh o evropské pobřežní stráži.

(12) Existují-li jasné objektivní důkazy vypouštění, které způsobuje nebo hrozí způsobit značnou škodu, měly by členské státy předložit věc svým příslušným orgánům za účelem zahájení řízení podle článku 220 Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu z roku 1982.

(13) Prosazování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/59/ES ze dne 27. listopadu 2000 o přístavních zařízeních pro příjem lodního odpadu a zbytků lodního nákladu ([2]) je spolu s touto směrnicí rozhodujícím nástrojem v rámci souboru opatření na předcházení znečištění z lodí.

(14) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ([3]).

(15) Jelikož cílů této směrnice, totiž zahrnutí mezinárodních norem, které se týkají znečištění z lodí, do práva Společenství a stanovení trestních či správních sankcí za jejich porušení, aby byla dosažena vysoká úroveň bezpečnosti a ochrany životního prostředí při námořní dopravě, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států a může jich být proto z důvodu rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je pro dosažení uvedených cílů nezbytné.

([1]) Úř. věst. L 208, 5.8.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 724/2004 (Úř. věst. L 129, 29.4.2004, s. 1).
([2]) Úř. věst. L 332, 28.12.2000, s. 81. Směrnice ve znění směrnice 2002/84/ES (Úř. věst L 324, 29.11.2002, s. 53).
([3]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

(16) Tato směrnice plně respektuje Listinu základních práv Evropské unie; každé osobě podezřelé ze spáchání protiprávního činu musí být zaručeno spravedlivé a nestranné projednání a sankce musí být přiměřená,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Účel

1. Účelem této směrnice je začlenit mezinárodní normy, které se týkají znečištění z lodí, do práva Společenství a zajistit, aby osoby odpovědné za vypouštění podléhaly odpovídajícím sankcím uvedeným v článku 8, aby byla zlepšena námořní bezpečnost a zvýšena ochrana mořského prostředí před znečištěním z lodí.

2. Tato směrnice nebrání členským státům v přijetí přísnějších opatření proti znečištění z lodí v souladu s mezinárodním právem.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se:

1. „úmluvou Marpol 73/78" rozumí Mezinárodní úmluva o zabránění znečišťování z lodí z roku 1973 a protokol k této úmluvě z roku 1978, v platném znění;

2. „znečišťujícími látkami" rozumějí látky zahrnuté v přílohách I (ropné látky) a II (jedovaté kapalné látky volně ložené) úmluvy Marpol 73/78;

3. „vypouštěním" rozumí jakékoli vypuštění z lodi podle článku 2 úmluvy Marpol 73/78;

4. „lodí" rozumí námořní plavidlo bez ohledu na to, pod jakou vlajkou pluje, jakéhokoli typu, provozované v mořském prostředí a zahrnuje křídlové čluny, vznášedla, ponorky a plovoucí zařízení.

Článek 3

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se v souladu s mezinárodním právem vztahuje na vypouštění znečišťujících látek:

a) ve vnitřních vodách členského státu, včetně přístavů, a to v míře, v jaké je použitelný režim úmluvy Marpol;

b) v teritoriálních vodách členského státu;

c) v průlivech používaných pro mezinárodní plavbu podle tranzitního režimu, jak je stanoveno v části III oddílu 2 Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu z roku 1982, a to v rozsahu, v jakém členský stát vykonává jurisdikci nad takovými průlivy;

d) ve výlučné hospodářské zóně nebo rovnocenné zóně členského státu, zřízené v souladu s mezinárodním právem; a

e) na volném moři.

2. Tato směrnice se vztahuje na vypouštění znečišťujících látek z jakékoli lodi bez ohledu na to, pod jakou vlajkou pluje, s výjimkou válečných lodí, pomocných válečných plavidel nebo jiných lodí v majetku státu nebo jím provozovaných a v současné době vyžívaných pouze pro vládní neobchodní účely.

Článek 4

Protiprávní jednání

Členské státy zajistí, aby vypouštění znečišťujících látek z lodí v jakékoli z oblastí uvedených v čl. 3 odst. 1 bylo považováno za protiprávní jednání, je-li spácháno úmyslně, následkem vědomé nedbalosti nebo

▼B

hrubé nedbalosti. Toto protiprávní jednání je považováno za trestný čin podle rámcového rozhodnutí 2005/667/SVV, kterým se doplňuje tato směrnice, a to za okolností, jež toto rozhodnutí stanoví.

Článek 5

Výjimky

1. Vypouštění znečišťujících látek v jakékoli z oblastí uvedených v čl. 3 odst. 1 se nepovažuje za protiprávní jednání, pokud splňuje podmínky stanovené v příloze I pravidle 9, pravidle 10 nebo pravidle 11 písm. a) nebo c) nebo v příloze II pravidle 5 nebo pravidle 6 písm. a) nebo c) úmluvy Marpol 73/78.

2. Vypouštění znečišťujících látek v jakékoli z oblastí uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. c), d) a e) se nepovažuje za protiprávní jednání majitele, velitele nebo posádky jednající na rozkaz velitele, pokud splňuje podmínky stanovené v příloze I pravidle 11 písm. b) nebo v příloze II pravidle 6 písm. b) úmluvy Marpol 73/78.

Článek 6

Donucovací opatření ve vztahu k lodím v přístavu členského státu

1. Pokud na základě nesrovnalostí nebo informací vznikne podezření, že loď kotvící dobrovolně v přístavu nebo pobřežním terminálu členského státu vypouštěla nebo vypouští znečišťující látky v jakékoli z oblastí uvedených v čl. 3 odst. 1, zajistí daný členský stát provedení příslušné inspekce v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy, přičemž zohlední příslušné obecné zásady přijaté Mezinárodní námořní organizací (IMO).

2. Pokud inspekce podle odstavce 1 odhalí skutečnosti, které by mohly naznačovat protiprávní jednání ve smyslu článku 4, jsou informovány příslušné orgány daného členského státu a státu vlajky.

Článek 7

Donucovací opatření pobřežních států ve vztahu k proplouvajícím lodím

1. Pokud existuje podezření na vypouštění znečišťujících látek v oblastech uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. b), c), d) nebo e) a pokud loď, která je podezřelá z vypouštění nepřipluje do přístavu členského státu, který má informace o tomto vypouštění, použije se tento postup:

a) je-li další přístav, kam loď připluje, v jiném členském státě, dané členské státy úzce spolupracují při inspekci podle čl. 6 odst. 1 a při rozhodování o vhodných opatřeních ve vztahu k jakémukoli takovému vypouštění;

b) je-li další přístav, kam loď připluje, ve státě mimo Společenství, členský stát přijme nezbytná opatření k zajištění toho, aby další přístav, kam loď připluje, byl informován o podezření z vypouštění, a požádá stát dalšího přístavu, aby přijal vhodná opatření ve vztahu k jakémukoli takovému vypouštění.

2. Pokud existují jasné objektivní důkazy, že se loď plující v oblastech uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. b) nebo d) dopustila v oblasti uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. d) protiprávního jednání, jehož následkem bylo vypouštění, které způsobilo nebo hrozilo způsobit významné poškození pobřeží nebo souvisejících zájmů daného členského státu, nebo jakéhokoli jiného zdroje v oblastech uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. b) nebo d), uvedený stát s výhradou části XII oddílu 7 Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu z roku 1982, je-li to odůvodněno důkazy, předloží věc svým příslušným orgánům s cílem zahájit v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy řízení, včetně zadržení lodi.

3. V každém případě jsou informovány orgány státu vlajky.

▼B

Článek 8

Sankce

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření pro zajištění toho, aby protiprávní jednání podle článku 4 podléhala účinným, přiměřeným a odrazujícím sankcím, které mohou zahrnovat trestní nebo správní sankce.

2. Každý členský stát přijme nezbytná opatření pro zajištění toho, aby byly sankce uvedené v odstavci 1 uplatněny na jakoukoli osobu, která je shledána odpovědnou za protiprávní jednání podle článku 4.

Článek 9

Soulad s mezinárodním právem

Členské státy uplatňují ustanovení této směrnice bez jakékoli formálního nebo skutečného rozlišování mezi cizími loděmi a v souladu s platným mezinárodním právem, včetně části XII oddílu 7 Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu z roku 1982, a bez odkladu oznamují státu vlajky daného plavidla a jakémukoli jinému dotčenému státu opatření přijatá v souladu s touto směrnicí.

Článek 10

Doplňující opatření

1. Pro účely této směrnice členské státy a Komise případně úzce spolupracují s Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost s ohledem na akční program reakce na havarijní nebo záměrné znečištění moře stanovený rozhodnutím č. 2850/2000/ES ([1]) a případně s ohledem na provádění směrnice 2000/59/ES za účelem:

a) vývoje nezbytných informačních systémů požadovaných pro účinné provádění této směrnice;

b) stanovení společných postupů a obecných zásad těch, které existují na mezinárodní úrovni, zejména pro

   — monitorování a včasnou identifikaci lodí vypouštějících znečišťující látky v rozporu s touto směrnicí, včetně případného monitorovacího zařízení na palubě,

   — spolehlivé metody vysledování znečišťujících látek v moři k určité lodi a

   — účinné prosazování této směrnice.

2. V souladu se svými úkoly vymezenými nařízením (ES) č. 1406/2002 Evropská agentura pro námořní bezpečnost:

a) spolupracuje s členskými státy na rozvoji technických řešení a při poskytování technické pomoci v souvislosti s prováděním této směrnice, a to při činnostech jako je zpětné sledování vypouštění pomocí družicového sledování a dohledu;

b) napomáhá Komisi při provádění této směrnice včetně případných návštěv členských států podle článku 3 nařízení (ES) č. 1406/2002.

Článek 11

Studie proveditelnosti

Komise předloží do konce roku 2006 Evropskému parlamentu a Radě studii proveditelnosti o evropské pobřežní stráži pověřené předcházením znečištění a reakcí na něj a jasně uvede náklady a přínosy.

([1]) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 2850/2000/ES ze dne 20. prosince 2000 o stanovení rámce Společenství pro spolupráci v oblasti havarijního nebo záměrného znečišťování moře (Úř. věst. L 332, 28.12.2000, s. 1). Rozhodnutí ve znění rozhodnutí č. 787/2004/ES (Úř. věst. L 138, 30.4.2004, s. 12).

▼B

Článek 12

Podávání zpráv

Členské státy podávají Komisi každé tři roky zprávu o uplatňování této směrnice příslušnými orgány. Na základě těchto zpráv Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu Společenství. V této zprávě Komise posoudí mimo jiné potřebnost revize nebo rozšíření oblasti působnosti této směrnice. Popíše také vývoj související judikatury v členských státech a zváží možnost vytvoření veřejné databáze obsahující tuto judikaturu.

Článek 13

Postup ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS) zřízený článkem 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002 ([1]).

2. Odkazuje-li se na tento článek, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES, s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je jeden měsíc.

Článek 14

Poskytování informací

Komise pravidelně informuje výbor zřízený článkem 4 rozhodnutí č. 2850/2000/ES o všech navrhovaných opatřeních nebo jiných vhodných činnostech týkajících se reakce na znečištění moří.

Článek 15

Postup pro přijímání změn

COSS může v souladu s článkem 5 nařízení (ES) č. 2099/2002 a postupem podle článku 13 této směrnice vyjmout změny úmluvy Marpol 73/78 z oblasti působnosti této směrnice.

Článek 16

Provádění

▼C1

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. dubna 2007 a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

▼B

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 17

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie.*

Článek 18

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

([1]) Úř. věst. L 324, 29.11.2002, s. 1. Nařízení ve znění nařízení Komise (ES) č. 415/2004 (Úř. věst. L 68, 6.3.2004, s. 10).

▼B

PŘÍLOHA

Shrnutí pravidel úmluvy Marpol 73/78 o vypouštění, která se vztahují na vypouštění ropných látek a jedovatých kapalných látek podle čl. 2 odst. 2, pro informativní účely

Část I: Ropné látky (Marpol 73/78, příloha I)

Pro účely přílohy I úmluvy Marpol 73/78 se „ropnými látkami" rozumí ropa v jakékoli formě, včetně surové ropy, palivové ropy, kalů, ropného odpadu a rafinovaných produktů (jiných než petrochemických produktů, které jsou předmětem přílohy II úmluvy Marpol 73/78) a „ropnou směsí" se rozumí směs s jakýmkoliv obsahem ropy.

Výňatek z příslušných ustanovení přílohy I úmluvy Marpol 73/78:

Pravidlo 9: Kontrola vypouštění ropných látek

1. S výhradou pravidel 10 a 11 této přílohy a odstavce 2 tohoto pravidla je zakázáno jakékoli vypouštění ropných látek nebo ropných směsí z lodí, na které se vztahuje tato příloha, do moře, kromě případů, kdy jsou splněny všechny tyto podmínky:
   a) pro ropný tanker, kromě případů stanovených v písmeni b) tohoto odstavce:
      i) tanker se nenachází ve zvláštní oblasti;
      ii) tanker se nachází více než 50 námořních mil od nejbližší pevniny;
      iii) tanker pluje;
      iv) okamžitá rychlost vypouštění ropných látek nepřesahuje 30 litrů na jednu námořní míli;
      v) celkové množství ropných látek vypuštěných do moře nepřesahuje pro stávající tankery 1/15 000 celkového množství daného nákladu, jehož součástí byly vypuštěné zbytky, a pro nové tankery 1/30 000 celkového množství daného nákladu, jehož součástí byly vypuštěné zbytky, a
      vi) tanker má v provozu systém monitorování a kontroly vypouštění ropných látek a sběrnou nádrž podle požadavků pravidla 15 této přílohy.
   b) z lodi o hrubé prostornosti 400 tun a vyšší, jiné než ropný tanker, a ze stok strojovny, kromě stok nákladových čerpacích stanic, ropného tankeru, pokud nejsou smíchány se zbytky ropných látek z nákladu:
      i) loď se nenachází ve zvláštní oblasti;
      ii) loď pluje;
      iii) obsah ropných látek ve vypouštěném roztoku bez ředění nepřesahuje 15/1 000 000; a
      iv) loď má v provozu [monitorovací, kontrolní a filtrovací zařízení] podle požadavků pravidla 16 této přílohy.
2. V případě lodi o hrubé prostornosti méně než 400 tun, jiné než ropný tanker, a mimo zvláštní oblast, správa [státu vlajky] zajistí, aby byla vybavena, v praktické a odůvodněné míře, zařízením k zajištění uložení zbytků ropných látek na palubě a jejich vypuštění do přístavních zařízení pro příjem odpadu nebo do moře v souladu s požadavky odst. 1 písm. b) tohoto pravidla.
3. […]
4. Ustanovení odstavce 1 tohoto pravidla se nevztahují na vypouštění čistého nebo segregovaného balastu nebo nezpracovaných ropných směsí, které bez ředění mají obsah ropných látek nejvýše 15/1 000 000 a které nepocházejí ze stok nákladových čerpacích stanic a nejsou smíchány se zbytky ropných látek z nákladu.
5. Nic, co se vypouští do moře, nesmí obsahovat chemické nebo jiné látky v množstvích nebo koncentracích, které jsou nebezpečné pro mořské prostředí, nebo chemické nebo jiné látky použité k obcházení podmínek vypouštění stanovených tímto pravidlem.
6. Zbytky ropných látek, které nelze vypouštět do moře v souladu s odstavci 1, 2 a 4 tohoto pravidla, jsou ponechány na palubě nebo vypouštěny do přístavních zařízení pro příjem odpadu.
7. […]

Pravidlo 10: Způsoby zabránění znečištění ropnými látkami z lodí plujících ve zvláštních oblastech

▼B

1. Pro účely této přílohy se zvláštními oblastmi rozumí oblast Středozemního moře, oblast Baltského moře, oblast Černého moře, oblast Rudého moře, „oblast Perského zálivu", oblast Adenského zálivu, oblast Antarktidy a severozápadní evropské vody, [jak je dále vymezeno a specifikováno]

2. S výhradou ustanovení pravidla 11 této přílohy:

   a) Ve zvláštních oblastech je zakázáno jakékoli vypouštění ropy nebo ropných látek do moře z ropného tankeru a jakékoli lodi o hrubé prostornosti 400 tun a vyšší, jiné než ropný tanker. […]

   b) […] Ve zvláštních oblastech je zakázáno jakékoli vypouštění ropy nebo ropné směsi do moře z lodi o hrubé prostornosti menší než 400 tun, jiné než ropný tanker, kromě případů, kdy obsah ropných látek ve vypouštěném roztoku bez ředění nepřesahuje 15/1 000 000.

3. a) Ustanovení odstavce 2 tohoto pravidla se nevztahují na vypouštění čistého nebo segregovaného balastu.

   b) Ustanovení odst. 2 písm. a) tohoto pravidla se nevztahuje na vypouštění zpracované stokové vody ze strojovny, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

      i) stoková voda nepochází ze stok nákladových čerpacích stanic;

      ii) stoková voda není smíchána se zbytky ropných látek z nákladu;

      iii) loď pluje;

      iv) obsah ropných látek ve vypouštěném roztoku bez ředění nepřesahuje 15/1 000 000;

      v) loď má v provozu zařízení pro filtrování ropných látek v souladu s odstavcem 5 pravidla 16 této přílohy; a

      vi) filtrovací systém je vybaven vypínacím zařízením, které zajišťuje automatické zastavení vypouštění, pokud obsah ropných látek ve vypouštěném roztoku přesáhne 15/1 000 000.

4. a) Nic, co se vypouští do moře, nesmí obsahovat chemické nebo jiné látky v množstvích nebo koncentracích, které jsou nebezpečné pro mořské prostředí, nebo chemické nebo jiné látky použité k obcházení podmínek vypouštění stanovených tímto pravidlem.

   b) Zbytky ropných látek, které nelze vypouštět do moře v souladu s odstavcem 2 nebo 3 tohoto pravidla, jsou ponechány na palubě nebo vypouštěny do přístavních zařízeních pro příjem odpadu.

5. Nic v tomto pravidle nebrání lodi na cestě, jejíž pouze část je ve zvláštní oblasti, aby vypouštěla mimo zvláštní oblast v souladu s pravidlem 9 této přílohy.

6. […]

7. […]

8. […]

Pravidlo 11: Výjimky

Pravidla 9 a 10 této přílohy se nevztahují na:

a) vypouštění ropných látek nebo ropné směsi do moře v případě nutnosti zajištění bezpečnosti lodi nebo záchrany života na moři; nebo

b) vypouštění ropných látek nebo ropné směsi do moře následkem poškození lodi nebo jejího vybavení:

   i) pokud byla přijata všechna důvodná bezpečnostní opatření po vzniku poškození nebo objevení vypouštění za účelem zabránění nebo minimalizace vypouštění a

   ii) kromě případů, kdy se majitel nebo velitel dopustili buď jednání s úmyslem způsobit škodu, nebo z nedbalosti s vědomím, že pravděpodobně vznikne škoda; nebo

c) vypouštění látek obsahujících ropné látky do moře, schválené správou [státu vlajky], při použití v boji proti zvláštním havarijním znečištěním za účelem minimalizace škod způsobených znečištěním. Jakékoli takové vypouštění podléhá schválení vlády, v jejíž jurisdikci se zamýšlené vypouštění uskuteční.

Část II: Jedovaté kapalné látky (úmluva Marpol 73/78, příloha II)

Výňatky z příslušných ustanovení přílohy II úmluvy Marpol 73/78:

Pravidlo 3: Kategorizace a seznam jedovatých kapalných látek

1. Pro účely pravidel této přílohy se jedovaté kapalné látky dělí do těchto čtyř kategorií:

▼B

a) Kategorie A: Jedovaté kapalné látky, které by při vypuštění do moře po čištění nádrží nebo vypouštění balastu z nich představovaly významné nebezpečí buď pro mořské zdroje nebo lidské zdraví nebo by způsobily významnou škodu na rekreačním nebo jiném zákonném využití moře a tím opravňují k použití přísných opatření proti znečištění.

b) Kategorie B: Jedovaté kapalné látky, které by při vypuštění do moře po čištění nádrží nebo vypouštění balastu z nich představovaly nebezpečí buď pro mořské zdroje nebo lidské zdraví nebo by způsobily škodu na rekreačním nebo jiném zákonném využití moře a tím opravňují k použití zvláštních opatření proti znečištění.

c) Kategorie C: Jedovaté kapalné látky, které by při vypuštění do moře po čištění nádrží nebo vypouštění balastu z nich představovaly menší nebezpečí buď pro mořské zdroje nebo lidské zdraví nebo by způsobily menší škodu na rekreačním nebo jiném zákonném využití moře a proto vyžadují zvláštní provozní podmínky.

d) Kategorie D: Jedovaté kapalné látky, které by při vypuštění do moře po čištění nádrží nebo vypouštění balastu z nich představovaly určité nebezpečí buď pro mořské zdroje nebo lidské zdraví nebo by způsobily minimální škodu na rekreačním nebo jiném zákonném využití moře a proto vyžadují určitou pozornost v provozních podmínkách.

2. […]

3. […]

4. […]

[Další obecné zásady kategorizace látek, včetně seznamu kategorizovaných látek, jsou stanoveny v pravidle 3 odst. 2 až 4 a pravidle 4 a v dodatcích přílohy II úmluvy Marpol 73/78.]

Pravidlo 5: Vypouštění jedovatých kapalných látek

Látky kategorie A, B a C mimo zvláštních oblastí a látky kategorie D ve všech oblastech

S výhradou ustanovení […] pravidla 6 této přílohy:

1. Vypouštění látek kategorie A definovaných v pravidle 3 odst. 1 písm. a) této přílohy nebo látek, které jsou prozatímně určeny jako takové, nebo balastové vody, splašků z nádrží nebo jiných zbytků nebo směsí obsahujících tyto látky, do moře je zakázáno. Pokud nádrže obsahující tyto látky nebo směsi mají být vymyty, musí se výsledné zbytky vypouštět do zařízení pro příjem odpadu, dokud koncentrace látek ve výtoku do tohoto zařízení není nejvýše 0,1 % hmotnostního a dokud není nádrž prázdná, kromě fosforu, bílého nebo žlutého, pro který je zbytková koncentrace 0,01 % hmotnostního. Veškerá voda následně přidaná do nádrže může být vypuštěna do moře při splnění všech těchto podmínek:

   a) loď pluje rychlostí nejméně 7 uzlů v případě lodí s vlastním pohonem a nejméně 4 uzly v případě lodí bez vlastního pohonu;

   b) vypouštění je prováděno pod čarou ponoru, s ohledem na umístění vtoků mořské vody; a

   c) vypouštění je prováděno ve vzdálenosti nejméně 12 námořních mil od nejbližší pevniny a na hloubce nejméně 25 m.

2. Vypouštění látek kategorie B definovaných v pravidle 3 odst. 1 písm. b) této přílohy nebo látek, které jsou prozatímně určeny jako takové, nebo balastové vody, splašků z nádrží nebo jiných zbytků nebo směsí obsahujících tyto látky, do moře je zakázáno, kromě případů, kdy jsou splněny všechny tyto podmínky:

   a) loď pluje rychlostí nejméně 7 uzlů v případě lodí s vlastním pohonem a nejméně 4 uzly v případě lodí bez vlastního pohonu;

   b) postupy a opatření pro vypouštění jsou schváleny správou [státu vlajky]. Tyto postupy a opatření se zakládají na normách [IMO] a zajišťují, aby koncentrace a rychlost vypouštění výtoku byly takové, že koncentrace látek za zádí lodi nepřesahuje 1/1 000 000;

   c) maximální množství nákladu vypuštěného z každé nádrže a přidružené potrubní sítě nepřesahuje maximální množství schválené v souladu s postupy podle písmene b) tohoto odstavce a v žádném případě nepřesahuje 1 m^3 nebo 1/3 000 objemu nádrže v m^3, podle toho, která z uvedených hodnot je větší;

   d) vypouštění je prováděno pod čarou ponoru, s ohledem na umístění vtoků mořské vody; a

   e) vypouštění je prováděno ve vzdálenosti nejméně 12 námořních mil od nejbližší pevniny a na hloubce nejméně 25 m.

▼B

3. Vypouštění látek kategorie C definovaných v pravidle 3 odst. 1 písm. c) této přílohy nebo látek, které jsou prozatímně určeny jako takové, nebo balastové vody, splašků z nádrží nebo jiných zbytků nebo směsí obsahujících tyto látky, do moře je zakázáno, kromě případů, kdy jsou splněny všechny tyto podmínky:

   a) loď pluje rychlostí nejméně 7 uzlů v případě lodí s vlastním pohonem a nejméně 4 uzly v případě lodí bez vlastního pohonu;

   b) postupy a opatření pro vypouštění jsou schváleny správou [státu vlajky]. Tyto postupy a opatření se zakládají na normách [IMO] a zajišťují, aby koncentrace a rychlost vypouštění výtoku byly takové, že koncentrace látek za zádí lodi nepřesahuje 10/1 000 000;

   c) maximální množství nákladu vypuštěného z každé nádrže a přidružené potrubní sítě nepřesahuje maximální množství schválené v souladu s postupy podle písmene b) tohoto odstavce a v žádném případě nepřesahuje 3 m^3 nebo 1/1 000 objemu nádrže v m^3, podle toho, která z uvedených hodnot je větší;

   d) vypouštění je prováděno pod čarou ponoru, s ohledem na umístění vtoků mořské vody; a

   e) vypouštění je prováděno ve vzdálenosti nejméně 12 námořních mil od nejbližší pevniny a na hloubce nejméně 25 m.

4. Vypouštění látek kategorie D definovaných v pravidle 3 odst. 1 písm. d) této přílohy nebo látek, které jsou prozatímně určeny jako takové, nebo balastové vody, splašků z nádrží nebo jiných zbytků nebo směsí obsahujících tyto látky, do moře je zakázáno, kromě případů, kdy jsou splněny všechny tyto podmínky:

   a) loď pluje rychlostí nejméně 7 uzlů v případě lodí s vlastním pohonem a nejméně 4 uzly v případě lodí bez vlastního pohonu;

   b) tyto směsi nemají koncentraci větší než jeden díl látky na deset dílů vody; a

   c) vypouštění je prováděno ve vzdálenosti nejméně 12 námořních mil od nejbližší pevniny.

5. Pro odstranění zbytků nákladu z nádrží mohou být použity ventilační postupy schválené správou [státu vlajky]. Tyto postupy se zakládají na normách [IMO]. Veškerá voda následně přidaná do nádrže se považuje za čistou a nepodléhá odstavci 1, 2, 3 nebo 4 tohoto pravidla.

6. Vypouštění látek, které nebyly kategorizovány, prozatímně určeny nebo vyhodnoceny podle pravidla 4 odst. 1 této přílohy, nebo balastové vody, splašků z nádrží nebo jiných zbytků nebo směsí obsahujících tyto látky, do moře je zakázáno.

Látky kategorie A, B a C ve zvláštních oblastech [podle pravidla 1 přílohy II úmluvy Marpol 73/78, včetně Baltského moře]

S výhradou ustanovení […] pravidla 6 této přílohy:

7. Vypouštění látek kategorie A definovaných v pravidle 3 odst. 1 písm. a) této přílohy nebo látek, které jsou prozatímně určeny jako takové, nebo balastové vody, splašků z nádrží nebo jiných zbytků nebo směsí obsahujících tyto látky, do moře je zakázáno. Pokud nádrže obsahující tyto látky nebo směsi mají být vymyty, musí se výsledné zbytky vypouštět do zařízení pro příjem odpadu, které v souladu s pravidlem 7 této přílohy zajistí stát sousedící se zvláštní oblastí, dokud koncentrace látek ve výtoku do tohoto zařízení není nejvýše 0,05 % hmotnostního a dokud není nádrž prázdná, kromě fosforu, žlutého nebo bílého, pro který je zbytková koncentrace 0,005 % hmotnostního. Veškerá voda následně přidaná do nádrže může být vypuštěna do moře při splnění všech těchto podmínek:

   a) loď pluje rychlostí nejméně 7 uzlů v případě lodí s vlastním pohonem a nejméně 4 uzly v případě lodí bez vlastního pohonu;

   b) vypouštění je prováděno pod čarou ponoru, s ohledem na umístění vtoků mořské vody; a

   c) vypouštění je prováděno ve vzdálenosti nejméně 12 námořních mil od nejbližší pevniny a na hloubce nejméně 25 m.

8. Vypouštění látek kategorie B definovaných v pravidle 3 odst. 1 písm. b) této přílohy nebo látek, které jsou prozatímně určeny jako takové, nebo balastové vody, splašků z nádrží nebo jiných zbytků nebo směsí obsahujících tyto látky, do moře je zakázáno, kromě případů, kdy jsou splněny všechny tyto podmínky:

   a) nádrž byla předem vymyta v souladu s postupem schváleným správou [státu vlajky] a na základě norem [IMO] a výsledné splašky z nádrží byly vypuštěny do zařízení pro příjem odpadu;

   b) loď pluje rychlostí nejméně 7 uzlů v případě lodí s vlastním pohonem a nejméně 4 uzly v případě lodí bez vlastního pohonu;

▼B

c) postupy a opatření pro vypouštění a vymývání jsou schváleny správou [státu vlajky]. Tyto postupy a opatření se zakládají na normách [IMO] a zajišťují, aby koncentrace a rychlost vypouštění výtoku byly takové, že koncentrace látek za zádí lodí nepřesahuje 1/1 000 000;

d) vypouštění je prováděno pod čarou ponoru, s ohledem na umístění vtoků mořské vody; a

e) vypouštění je prováděno ve vzdálenosti nejméně 12 námořních mil od nejbližší pevniny a na hloubce nejméně 25 m.

9. Vypouštění látek kategorie C definovaných v pravidle 3 odst. 1 písm. c) této přílohy nebo látek, které jsou prozatímně určeny jako takové, nebo balastové vody, splašků z nádrží nebo jiných zbytků nebo směsí obsahujících tyto látky, do moře je zakázáno, kromě případů, kdy jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) loď pluje rychlostí nejméně 7 uzlů v případě lodí s vlastním pohonem a nejméně 4 uzly v případě lodí bez vlastního pohonu;

b) postupy a opatření pro vypouštění jsou schváleny správou [státu vlajky]. Tyto postupy a opatření se zakládají na normách [IMO] a zajišťují, aby koncentrace a rychlost vypouštění výtoku byly takové, že koncentrace látek za zádí lodi nepřesahuje 1/1 000 000;

c) maximální množství nákladu vypuštěného z každé nádrže a přidružené potrubní sítě nepřesahuje maximální množství schválené v souladu s postupy podle písmene b) tohoto odstavce a v žádném případě nepřesahuje 1 m^3 nebo 1/3 000 objemu nádrže v m^3, podle toho, která hodnota je větší;

d) vypouštění je prováděno pod čarou ponoru, s ohledem na umístění vtoků mořské vody; a

e) vypouštění je prováděno ve vzdálenosti nejméně 12 námořních mil od nejbližší pevniny a na hloubce nejméně 25 m.

10. Pro odstranění zbytků nákladu z nádrží mohou být použity ventilační postupy schválené správou [státu vlajky]. Tyto postupy se zakládají na normách [IMO]. Veškerá voda následně přidaná do nádrže se považuje za čistou a nepodléhá odstavci 7, 8 nebo 9 tohoto pravidla.

11. Vypouštění látek, které nebyly kategorizovány, prozatímně určeny nebo vyhodnoceny podle pravidla 4 odst. 1 této přílohy, nebo balastové vody, splašků z nádrží nebo jiných zbytků nebo směsí obsahujících tyto látky, do moře je zakázáno.

12. Žádné ustanovení tohoto pravidla nebrání lodi ponechat na palubě zbytky nákladu kategorie B nebo C a vypustit tyto zbytky do moře mimo zvláštní oblasti v souladu v odstavcem 2 nebo 3 tohoto pravidla.

Pravidlo 6: Výjimky

Pravidlo 5 této přílohy se nevztahuje na:

a) vypouštění jedovatých kapalných látek nebo směsí obsahujících takové látky do moře nezbytné pro zajištění bezpečnosti lodi nebo záchranu života na moři; nebo

b) vypouštění jedovatých kapalných látek nebo směsí obsahujících takové látky do moře následkem poškození lodi nebo jejího vybavení:

i) pokud byla přijata všechna důvodná bezpečnostní opatření po vzniku poškození nebo objevení vypouštění za účelem zabránění nebo minimalizace vypouštění a

ii) kromě případů kdy se majitel nebo velitel dopustili buď jednání s úmyslem způsobit škodu, nebo z nedbalosti s vědomím, že pravděpodobně vznikne škoda; nebo

c) vypouštění jedovatých kapalných látek nebo směsí obsahujících takové látky do moře, schválené správou [státu vlajky], při použití za účelem boje proti zvláštním havarijním znečištěním k minimalizaci škod způsobených znečištěním. Jakékoli takové vypouštění podléhá schválení vlády, v jejíž jurisdikci se zamýšlené vypouštění uskuteční.